

samme Person; det behøver jo imidlertid ikke at være Tilfældet og er heller ikke altid Tilfældet, men de allerfleste Sognefogeder ere dog ogsaa Lægds mænd. Som Sognefogeder faa disse Personer af Amtet en lille Erstatning — ja, Løn kan det jo ikke kaldes —, et lille Honorar for deres Arbejde, men Lægds mændene have hidtil intet faaet. Og ihvorvel det er omtrent den samme Beskæftigelse, de have, er det jo alligevel saadan, at Lægds mændene komme til mere og mere at gøre et større Arbejde, end de have gjort tidligere, idet der jo nu er en hel Del mere Flytning af værnepligtige, end der har været tidligere, fra et Lægd til et andet; det skulle Lægds mændene føre Journal over; og det er ikke altid let. Naar et Tyende kommer og skal over i en helt anden Landsdel, maaske ind i en anden Jurisdiktion — han ved maaske nok, hvilken By han skal flytte til, men ikke hvilket Sogn eller Amt, det er —, saa paalægges der derigennem Lægdsmanden adskillig Ulejlighed, idet man jo gerne kræver af disse Folk, at de skulle være hensynfulde og behjælpelige overfor de unge Mennesker, som flytte omkring, og det er et stort Arbejde, der derved paalægges dem. Og naar de aldeles intet faa for deres Arbejde, ere de maaske mange Gange tilbøjelige til at sige til den vedkommende: Du maa selv sørge for at faa at vide, hvilket Lægd du er flyttet til, og hvor i Landet Sognet er. Men paa den anden Side have vore Lægds mænd sikkert gennemgaaende været humane og tjenstvillige overfor de unge Mennesker og have udført en hel Del Skriveri for at faa Sagerne ordnede.

Der har jo i lang Tid været Tale om at yde Lægds mændene et Honorar, for der er jo ikke her Tale om en virkelig Løn for deres Arbejde, og det har flere Gange været fremme ogsaa her i Rigsdagen. Nu er der indkommet et Andragende, som er blevet henvist til Finansudvalget, og Udvalgets Flertal har da ment at burde henvise dette Andragende til Ministerens Undersøgelse og Overvejelse i det Haab, at det skulde føre til det Resultat, at Lægds mændene kunde faa et lille Honorar for deres Arbejde.

Udenfor Betænkningen har en Del Medlemmer stillet Forslag om at henvise et Andragende, men da jeg forudsætter, at de selv ville udtale sig om det, skal jeg ikke paa dette Stadium sige noget derom, men kun anbefale, at Indstilling Nr. 16 bliver henvist til Undersøgelse af den højtærede Minister.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det er angaaende Andragendet i Betænkningens Nr. 57, at jeg vil sige et Par Ord. Andrageren er en ældre fattig Mand, en Rebslager T. P. Poulsen af Holstebro, som i sin Tid fik sin Ejendom solgt ved Tvangsauktion, den 26. Januar 1905, og som mener, at det ikke er gaaet saa lovmæssigt til, som det skulde, ved denne Lejlighed, og som derfor har ønsket at faa en Undersøgelse angaaende dette Forhold. Naar mine Medforslagsstillere og jeg have tilladt os baade at indbringe Andragendet om denne Sag og ogsaa at tage det frem her ved denne Behandling, saa er det ikke, fordi vi af ham eller andre ere blevne overbeviste om, at der er sket noget ulovmedholdeligt, men det er, fordi vi efter alt, hvad vi have faaet at vide ad forskellige Veje, have en stærk Følelse af, at der er sket noget, som i alt Fald tilsyneladende kan være uretfærdigt, og som i alt Fald falder meget haardt paa den paagældende Mand. Jeg har kendt ham som Borger i hans Manddomsaaar for Aar tilbage og altid som en retscaffen og hæderlig Karakter, og jeg har Grund til at tro, at hans Fremstilling af Sagen er rigtig; uanset, om han nu ser den i en noget for personlig og maaske noget fejl Belysning og er noget for stærkt paavirket af den Følelse, at der er sket ham Uret. Der er dog i de faktisk foreliggende Forhold som sagt noget, der for mig — og jeg antager ogsaa for de andre Forslagsstillere — bevirker, at vi dog alligevel have ment at burde faa denne Sag frem til Erklæring her fra den højtærede Justitsministers Side.

Jeg skal nævne nogle ganske nøgterne Tal, hvorom enhver, naar han hører dem, vil sige til sig selv, at der i alt Fald er Sandsynlighed for, at alt ikke er foregaaet, som det burde. Denne Mand ejede en Grund med Bygninger paa; Grunden var paa 15,000 Kvadratalen — det er runde Tal, jeg nævner —, og der var en smukt anlagt Frugthave, som var meget indbringende, og som var kendt baade i Holstebro og i Omegnen som en af de smukkeste Haver i Landet; og Forsikringssummen for Bygningerne var omtrent 15,000 Kr. Ejendomsskylden for Ejendommen var med et rundt Tal 45,000 Kr. Denne Ejendom blev solgt ved Auktion, og den blev solgt for 15—16,000 Kr. Omtrent samtidig — jeg ved ikke, om det var lidt før eller lidt senere — blev en Naboejendom med et Tilliggende af 800 Kvadratalen, altsaa en meget lille Grund, og med falde-